

ANNE BABA TUTUMLARI VE BUNUN ÇOCUĞA YANSIMALARI

Anne Baba Tutumları, anne babanın çocuğunu yetiştirirken kullandığı tutum, davranış ve yöntemlerin bütünüdür aslında. Benimsediğiniz tutum ve davranışlar çocuğunuzun psikolojik gelişimi açısından çok önem taşımaktadır.

Anne Baba Tutumları Nelerdir?

Ailede çocuklarla, ebeveyn ilişkisinde temel belirleyici faktör anne ve babanın tutum ve davranışlarıdır. Anne ve babanın çocuklarına karşı sergiledikleri davranış şekilleri, olaylar karşısında sergiledikleri tutumlar, anne ve baba ile çocuk arasındaki ilişkinin yönünü ve şeklini belirler. Psikolojisi düzgün, ruhi yapısı sağlam, karakteri olumlu yöne doğru kanalize edilmiş çocuk yetiştirebilmek için anne ve baba tutumları çok ama çok önemlidir.

Anne ve babası ile sağlıklı bir ilişkiye sahip, iletişimi düzgün çocukların genel özelliklerine baktığımızda, düşüncelerine ket vurmeyen, düşündüğünü uygulayabilen, özgürce kararlara alabilen, özgüveni son derece yüksek, bireysel anlamda hoşgörülü, sosyal bilinci yüksek bireyler olarak yetişirler.

Anne ve babalar tarafından çocuklara karşı sergilenen tutumları sınıflandırmak ve kategorilere ayırmak gerekirse, temel olarak şu şekilde özetlenebilir.

1. Baskıcı ve Otoriter Anne-Baba Tutumu:

Aile katı, kuralcı ve disiplinlidir. Anne /baba veya her ikisinin de otoriter tutumu karşısında, çocuk nazik, dürüst, disiplinli, yardımsever ve dikkatli olmasına rağmen, ürkek, çekingen, kendine güveni olmayan veya çok zayıf, başkalarının etkisi altında kalabilen, duyarlı, korkak, kendi başına iş yapma yeteneği gelişmemiş bir yapıya sahip olabilirler.

2. Aşırı Hoşgörülü Anne-Baba Tutumu:

Bu tip ailelerde çocuk tek hükmedendir. Aile tüm hayatını çocuğun istek ve arzusuna göre belirler. Aile çocuğa aşırı sevgi gösterirler. Bütün tutumları dengesiz ve çocuk merkezlidir. Bu tip ailelerde çocuk ne derse o olur. Böyle ailelerde yetişen çocuklar; bencil, sevgi arsız, kural tanımayan, doyumsuz kişilik yapılarına sahip olabilmektedirler. Bu çocuklar ev hayatı ve sosyal hayatta geçimsiz, sosyal yönleri zayıf ve benmerkezci bir yapıya sahip bir görünüm çizerler.

3. Kararsız ve Dengesiz Anne-Baba Tutumu:

Bu tip aileler genellikle anne ve babanın iyi anlaşamadığı ve her iki tarafın da baskın karaktere sahip olduğu ailelerdir. Anne / babanın çocukla ilgili bir konuda ak dediğine, diğeri kara diyebilmekte çocuk hangisine bakacağına, hangisine uyacağına karar verememekte

çoğunlukla kararsız kalarak herhangi bir tepki vermemeyi tercih etmektedir. Bu tip ailelerde yetişen çocuklar genellikle kararsız, her türlü etkilenmeye açık, tutarsız, çabuk karar değiştirebilen çocuklardır. Aynı zamanda duygusal açıdan sakat bir yapıya sahip olmaları da mümkündür.

4. Aşırı Koruyucu Anne-Baba Tutumu:

Çocuğun her zaman, her an kontrol altında tutulduğu, aşırı ilgi ve alaka gösterildiği, zarar gelebilir endişesi ile gündüzleri bile sokağa çıkması bile istenmediği veya kısıtlandığı aile tipidir. Bu tip ailelerde yetişen çocuklar, aileye aşırı bağımlı, özgüveni olmayan, duygusal açıdan zayıf, sıkıştırıldığında başkalarına suç atabilecek yapıda olabilmektedirler. Bu bağımlılık hali genelde ömür boyu sürmekte ve ailesinden gördüğü şeyleri eşinden de beklemektedirler.

5. Hoşgörülü ve Güven Verici Anne-Baba Tutumu:

İdeal aile tipine uygun bir yapıdır. Bu tip ailede temel kural ve kısıtlamalar haricinde çocuklar özgür bir şekilde, fakat sorumluluklarının bilincinde olarak yetişirler. Birey olmanın ayırtına varan çocukların özgüvenleri tam, sosyal ilişkiler kuvvetli ve geleceğin ideal yetişkin adaylarıdır.

6. Tutarsız Anne-Baba Tutumu Tutumu:

Bu tip ailede genelde kurallar yok anlık çözümler, anlık kavgalar ve anlık mutluluklar vardır. Çocuk için konulan kuralların bazen çok katı bir şekilde uygulandığı, bazen de hiç yokmuş gibi davranıldığı tutumlar; çocukta güvensizlik, kurallara karşı kayıtsızlık, çözümün parçası olmayı reddetme, kararsız ve kişiliksiz karakter yapısı meydana gelebilmektedir.

7. Reddedici Anne-Baba Tutumu:

Çocuğun sağlık hizmetlerini aksatarak çocuğun aslında istenmediğini hissettirmek ve çocuğa karşı düşmanca tutumlar beslemek olarak tarif edilebilir. Bu tip ailelerde yetişen çocuklarda kendisinden daha zayıf olanı ezme, tüm çevresine karşı nefret besleme, kimseye güvenememe, çevresindekilere düşmanca tutum sergileme düşüncelerine sahip olabilirler.

8. Mükemmeliyetçi Anne / Baba Tutumu:

Bu tip aileler genellikle kendilerinin yapamadıklarını, yaşayamadıklarını çocuklarından bekleyen, biraz egosu yüksek ailelerdir. Genellikle benmerkezci bireylerin oluşturduğu bu ailelerin çocuklarında; yaptığı işi beğenmeme, yetersiz olduğu duygusu, devamlı olarak başkalarını mutlu etmeye çalışma duyguları görülebilir.

9. Ayrımcılık Yapan Anne-Baba Tutumu:

Anne / babanın veya her ikisinin de ayrımcılık yapmadıklarını söylemelerine rağmen çocukları arasında ayrımcılık yapmaları, sevdikleri çocuklarını, diğerlerinden ayırarak

kayırmaları sonucu kayırılan ve dışlanan çocuklarda duygusal kırıklıklar oluşur. Birbirlerine düşman olurlar. Sosyopati gelişebilir.

Sonuç olarak anne ve babanın tutumu çocukların gelişiminde, kişilik oluşumunda çok büyük öneme sahiptir. Çocuk yetiştirirken, çocuklara rol model olurken şunu asla ve asla unutmamalısınız. Çocuk sizden ne görürse onu yapacaktır. Siz demokratik, hoşgörülü, insan sevgisi ile dolu, anlayışlı olur ve öyle davranırsanız, çocuğunuz da aynen size benzeyecek ve ilerde sizin gibi davranacaktır.